

Bilag 2.

STATENS SYGEEKASSEINSPEKTORAT.

København, den 28. August 1925.

Til Socialministeriet.

I Skrivelse af 9. f. M. har det høje Ministerium, under Henvisning til Bestemmelsen i § 35, 2. Stykke, i Sygekasseloven af 20. Juni 1921, jfr. Lov Nr. 44 af 25. Februar 1925, ifølge hvilke Bestemmelser Loven skal forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1925—26, anmodet mig om, efter Forhandling med Sygekasse-nævnet at fremkomme med Indstilling med Hensyn til Revisionen.

I denne Anledning tillader jeg mig at udtale følgende:

Ved Skrivelse af 6. ds. har Ministeriet tilstillet mig Afskrift af en fra Kommissionen angaaende Pligtkørsler og andet kommunalt Pligtarbejde modtagen Skrivelse, hvori Kommissionen henstiller, at Sygekasselovens Revision, for saa vidt angaar Lovens §§ 9 og 15, udsættes, indtil Kommissionen har afsluttet Behandlingen af de paagældende Spørgsmaal, hvilket antagelig vil ske i Løbet af forestaaende Efteraar og Vinter.

Herefter maa jeg formode, at der næppe i den nu forestaaende Rigsdagssamling vil kunne naa at fremkomme Forslag for Rigsdagen om Ændring i de fornævnte §§ 9 og 15 i Sygekasseloven, og jeg maa herefter anse det for ønskeligst af Hensyn til Sygekassernes Administration at udsætte Revisionen af Realitetsbestemmelser i Loven i det Hele til det Tidspunkt, da Revisionen af de fornævnte Paragraffer kan finde Sted, antagelig i Rigsdagssamlingen 1926—27.

Naar jeg mener at maatte henstille dette, skyldes det, at man ellers antagelig vilde faa visse Bestemmelser i Loven reviderede i den forestaaende Rigsdagssamling 1925—26 og andre Paragraffer i Rigsdagssamlingen 1926—27. En saadan stykkevis Revision vil imidlertid skabe Uro indenfor Sygekasserne og vil yderligere vanskeliggøre det Arbejde for en Sygekassebestyrelse med Hensyn til Trykningen af nye Vedtægter o. lign., som en Lovrevision erfaringsmæssig altid foranlediger. Dertil kommer, at Sygekassebestyrelserne for ikke mere end 1 Aar siden har maattet sætte sig ind i de den Gang foretagne betydelige Ændringer af Invalidforsikringslovgivningen, og at de — efter hvad Erfaringerne viser — endnu ingenlunde har formaaet fuldt ud at gøre sig fortrolige med de ved den Lejlighed gennemførte nye Regler.

Det maa derfor anses for ønskeligt, at det i Forvejen ikke helt lette Administrationsarbejde i Sygekasserne, der jo for de fleste Sygekassers Vedkommende bestrides af Folk, der ikke har nogen særlig kontormæssig Uddannelse, ikke fra Lovgivningsmagts Side vanskeliggøres mere end højst nødvendigt.

Endelig skal jeg anføre, at Sygekasseloven i sin nuværende Skikkelse i det store og Hele virker meget tilfredsstillende, og at den eneste væsentlige Undtagelse herfra gælder med Hensyn til de nu paa adskillige Punkter helt forældede Bestemmelser i § 15 om Frikørsel, der som fornævnt ogsaa er optaget til Drøftelse af den tidligere omtalte Kommission.

Man venter da ogsaa fra alle Sider indenfor Sygekasserne en Revision af denne Lovbestemmelse, der ved Tidernes Udvikling ikke længere fyldestgør sit Formaal, og man vilde ikke kunne forstaa Anledningen til nu at skride til en Revision af Loven, naar denne ikke tilstræber en Ændring af den Paragraf i Loven, der allermost trænger til at revideres.

Sygekassenævnet, hvilket jeg har forelagt Spørgsmaalet til Udtalelse, har eenstemmigt udtalt sig for foranstaaende Standpunkt, og jeg skal derfor, dels i min